

Bevilling i det Øjemed at anlægge en ny Havn paa Læsø. Men efter at man har henvist det til Ministerens Undersøgelse, vil der jo være Grund til eller Nødvendighed for paa ny at tage Spørgsmaalet under Behandling.

Andragendet under Nr. 56 er fra Beboere af Skovlunde, Harrestrup, Egby og Hjortespring om Anlæg af en Holdeplads ved Skovlunde paa Frederikssundbanen. Hele Frederikssundbanen er kun 16 Kilometer lang, og paa disse 16 Kilometer er der for Øjeblikket 5 Stoppesteder: ved Frederiksberg, Vandløse, Husum, Herløv og Ballerup, og nu er der foreslaaet ikke blot den nu nævnte men ogsaa Rørbæk som Stoppested. Jeg synes, man maa dele Generaldirektoratets Mening, naar det siger, at Toget maa have længere Køretid, hvis Stoppestederne paa denne korte Bane skulle vokse i samme Omfang, som Tilfældet har været i de senere Aar, og som her er foreslaaet. Det vil i Virkeligheden ikke blive nogen ordentlig Jærnbanedrift, naar man faar saa mange Standsninger. Det er Grunden til, at man har modsat sig Sagen, men er det det høje Tings Mening, at der heller ikke skal være en virkelig Jærnbanedrift men mere en Slags Sporvejs- eller Omnibusdrift paa Frederikssundbanen, kan man naturligvis ogsaa tage disse Stoppesteder. Men jeg mener rigtignok, at man saa maa tage dem begge to, ikke nøjes med den ene, for hvad der er Ret for den ene, er billigt for den anden. Der er kun 3 Kilometer til Nabostationerne, saa vidt jeg ved, for hver af dem, saa der er ingen Grund til at gøre Forskel.

Hermed tror jeg at have gjort de Andragender, som det ærede Udvalg har henvist til mig, til Genstand for Omtale. Saa er der nogle, som ærede Medlemmer, der udgøre Mindretal, have bragt paa Bane, og da først Andragendet fra Beboere i Engesvang med flere Sogne om Oprettelsen af en Ekspedition. Denne Sag har jo i Dag været gjort til Genstand for en meget udførlig Omtale baade af det ærede Medlem fra Randers' Amts 6te Valgkreds (Neergaard) og det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth). Især det sidste ærede Medlem har meget udførlig gennemgaaet Sagens Historie, og jeg er ikke i Tvivl om, at saa meget er der rigtigt i denne Sag, at hvis man nu skulde anlægge en Station paa det Sted, vilde man ikke anlægge den ved Moselund men ved Engesvang. Paa den anden Side tror jeg ogsaa, man maa give Statsbanerne Ret

i, at der er saa mange Aars Hævd paa denne Station, at det vist nok slet ikke kunde gaa an at ophæve den og lægge den et andet Sted. Stationen ved Moselund kan man ikke uden at tilsidesætte berettigede Interesser borttage igen, og det er jo ubestrideligt, hvad der ogsaa er fremført i Dag, at der kun er 2,000 Alens Afstand til Egesvang. At der er uheldige Vejforhold der, kunne Statsbanerne dog ikke gøre noget ved, men selv bortset derfra, er der saa ringe Afstand fra nærmeste Station, at der under almindelige Forhold ikke vilde kunne være Tale om, at man der anlagde en ny Station. Da det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds har udtalt sig saa udførligt om denne Sag, vil jeg, naar disse Udtalelser foreligge, sørge for, at Sagen kommer til fornøyet Erklæring hos Generaldirektøren for Statsbanerne, om der skulde ad den af ham antydede Vej kunne naas et Resultat, som kunde tilfredsstille til den ene Side uden at vække Misfornøjelse til den anden. Hvad Nr. 43 angaar, som det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) omtalte, er det jo saaledes, at Manden har gjort gældende, at han ved et Ulykkestilfælde har faaet en Brokskade, paa samme Tid, som Arbejderforsikringsraadets Læger og derefter Arbejderforsikringsraadet have afgjort Sagen derhen, at denne Brokskade ikke er bleven erhvervet ved noget Ulykkestilfælde. Manden har i øvrigt først meldt sig til Lægen 33 Dage efter, at det Arbejde havde fundet Sted, under hvilket han mener at have paadraget sig denne Skade, hvilket selvfølgelig ikke har gjort Sagen lettere, og som for Resten er en Tilsidesættelse af Lovens bestemte Forskrifter i den Henseende. Nu er det, at det ærede Medlem ønsker, at Statskassen skulde træde til for at give denne Mand, om hvem det altsaa erklæres, at han ikke er kommen til Skade ved et Ulykkestilfælde, men som er svagelig paa Grund af denne Broksygdom, en Understøttelse. Jeg tror ikke, det gaar an, at Statskassen træder til i de Tilfælde, hvor Ulykkesforsikringsloven ikke kan skaffe Hjælp, jeg er bange for, at det kunde føre til ret store Uretfærdigheder, hvis man gjorde det. Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg vanskelig som Minister kunde tage en anden Stilling til Sagen, end jeg allerede havde gjort som Medlem af Raadet, tror jeg rigtignok, at det hele beror paa en Misforstaaelse eller fejl Underretning hos det ærede Medlem, for jeg er sikkert ikke den, der som Minister har af-